

Desteapta-te , romane!

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!

Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian!

Înaltă-ți lata frunte și caută-n giur de tine,
Cum stau ca brazi în munte voinici sute de mii;
Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupi în stâne,
Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și din câmpii!

Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
„Viață-n libertate ori moarte!” strigă toți.

Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați!
Dar noi, pătrunși la suflet de sfânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!

O mamă văduvită de la Mihai cel Mare
Pretinde de la fii-și azi mână d-ajutori,
Și blastă-mă cu lacrimi în ochi pe orișicare,
În astfel de pericol s-ar face vânzători!

De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când patria sau mama, cu inimă duiosă,
Va cere ca să trecem prin sabie și foc!

N-ajunse iataganul barbarei semilune,
A cărui plăgi fatale și azi le mai simțim;
Acum se vâză cnuta în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul că vii nu o primim!

N-ajunse despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug din seculi ca vitele-l purtăm ;
Acum se-ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,
Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm!

Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri!
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, vicleane uneltiri!

Preoți, cu cruce-n frunte! căci oastea e creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost' pământ!

Hora Unirii

Hai sa dam mâna cu mâna
Cei cu inima româna,
Sa-nvârtim hora fratiei
Pe pamântul României!

Iarba rea din holde piara!
Piara dusmania-n tara!
Între noi sa nu mai fie
Decât flori si omenie!

Mai muntene, mai vecine,
Vina sa te prinzi cu mine
Si la viata cu unire,
Si la moarte cu-nfratire!

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi si la durere.
Unde-s doi, puterea creste
Si dusmanul nu sporeste!

Amândoi suntem de-o mama,
De-o faptura si de-o seama,
Ca doi brazi într-o tulpina,
Ca doi ochi într-o lumina.

Amândoi avem un nume,
Amândoi o soarta-n lume.
Eu ti-s frate, tu mi-esti frate,
În noi doi un suflet bate!

Vin' la Milcov cu grabire
Sa-1 secam dintr-o sorbire,
Ca sa treaca drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare,

Si sa vada sfântul soare
Într-o zi de sarbatoare
Hora noastra cea frateasca
Pe câmpia româneasca!

Pui de lei

Eroi au fost, eroi sunt încă
Și-or fi în neamul românesc!
Căci rupți sunt ca din tare stâncă
Românii orișunde cresc.

E vița noastră făurită
De doi bărbați cu brațe tari
Și cu voința oțelită,
Cu minți deștepte, inimi mari.

Și unu-i Decebal cel harnic
Iar celălalt Traian cel drept
Ei, pentru vatra lor amarnic
Au dat cu-atâția dușmani piept.

Și din așa părinți de seamă
În veci s-or naște luptători,
Ce pentru patria lor mamă
Vor fi mereu învingători,

Au fost eroi, și-or să mai fie,
Ce-or frânge dușmanii cei răi,
Din coasta Daciei și-a Romei
În veci s-or naște pui de lei.

Trompetele rasuna

Trompetele răsună

Prin munți și prin câmpii,

Românii toți se-adună

Cu sutele de mii...

Un glas pe toți îi chiamă: e glasul neatârării...

Ei teamă n-au de nimeni: Trăiască Oastea Țării!

Trompetele răsună

Prin munți și prin câmpii,

Românii toți se-adună

Cu sutele de mii...

Un gând pe toți îi duce: pe-a crucii sfântă lege

Să jure și să strige: Trăiască-al Țării Rege !

Trompetele răsună

Prin munți și prin câmpii,

Românii toți se-adună

Cu sutele de mii...

Un dor pe toți îi poartă: să-și vază iar moșia

Unită, mare, mândră... Trăiască România!

Marsul lancu

Astăzi cu bucurie Românilor veniti,
Pe lancu în câmpie cu toți să-l însoțiți,
Spălați armele voastre, de grabă s'alergam,
Din locurile noastre pe dușman s'alungam.

lancule, mare, bravule,tare
Cu noi să fi.
Tu însoțește și însuflețește,
Pe ai tăi fii.

Optzeci de oi despoaie și în frigări le pun,
De fluier și cimpoaie pădurile răsun.
Românii se adună pe lâng-un mare foc,
Și lancu ospătează cu dâșii la un loc.

lancule mare, bravule, tare.
Cu noi să fi,
Tu însoțește și însuflețește,
Pe ai tăi fii.

Sunt gata, stau cu toții, să se coboare'n văi,
Să izgonească hoții și-ai neamului călăi.
lancu mergea'nainte, pe-un cal cu aprig curs,
Și peste'mbrăcăminte purta piele de urs.

Cine stă'n cale, lancule mare,
Și brav Român,
Fulger și trăznet peste-a lui creștet,
De la Români.

Iată-i voioși porniră, românii cei voinici
Ca lanțuri se înșiră pe-a munților poteci
Nevestele cu jale, privindu-i lacrimând,
Îi urmăreau în vale cum se duceau cântând

Cine stă'n cale, luncule mare,
Și brav Român,
Fulger și trăznet peste-a lui creștet,
De la Români.

Noi suntem romani

A sosit ziua dreptatii
Ziua sfant-a libertatii
Tot romanul veseleste
Romania-ntinereste.

Noi suntem romani, noi suntem romani
Noi suntem pe veci aici stapani.

Ardelean, copil de munte
Ia ridica-ti a ta frunte
Si in suflet de mandrie
Ca esti fiu de Romaniae.

Noi suntem romani, noi suntem romani
Noi suntem pe veci aici stapani.

Moldoveanul si munteanul
Sunt frati buni cu ardeleanul.
Trei romani plini de putere
Ca romanu-n veci nu piere.

Noi suntem romani, noi suntem romani
Noi suntem pe veci aici stapani.

Hai, romani, lumea ne vede,
Romania-n noi se-ncrede.
Ca de-acum romanu-n lume
Va fi vrednic de-al sau nume.

Noi suntem romani, noi suntem romani
Noi suntem pe veci aici stapani.

Noi suntem romani, noi suntem romani,
Noi suntem urmasi de-ai lui Traian.

Cantecul lui Stefan cel Mare

Ștefan, Ștefan, Domn cel mare
Seamăn pe lume nu are
Decât numai mândrul soare!
Din Suceava când el sare,
Pune pieptul la hotare
Ca un zid de apărare!
Brațul lui fără-ncetare
Bate hoardele tătare,
Bate cetele maghiare,
Bate leși din fuga mare,
Bate turci pe zmei călare
Și-i scutește de-ngropare.
Lumea-ntreagă stă-n mirare,
Țara-i mică, țara-i tare
Și dușmanul spor nu are.

Limba noastră

Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.

Limba noastră-i foc, ce arde
Într-un neam, ce fără veste
S-a trezit din somn de moarte,
Ca viteazul din poveste.

Limba noastră-i frunză verde,
Zbuciumul din codrii veşnici,
Nistrul lin, ce-n valuri pierde
Ai luceferilor sfeşnici.

Limba noastră-i limbă sfântă,
Limba vechilor cazanii,
Care-o plîng şi care-o cîntă
Pe la vatra lor ţăranii.

Răsări-va o comoară
În adâncuri înfundată,
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.

Imnul Europei

Slava tie, stea curata,
Voie buna pe pamant!
Astazi te simtim aproape,
Sol din rai, cu soare sfant;
Vraja ta aduce iarasi
Pe popor langa popor;
Toti pe lume frati noi suntem
Cand apari usoara-n zbor.
Cine a avut norocul
De prieteni buni sa dea,
Cine stie ce-i iubirea
Langa noi cantand sa stea.
Fericit un suflet drag
Te poate face pe pamant;
Cine n-a simtit iubirea
Plece dintre noi plangand.

Treceti batalioane

Un cintec istoric ne-aduce aminte
Ca fratii in veci vor fi frati
Un cintec de lupta, batrin ca Unirea
Voi compatrioti ascultati.

Treceti batalioane romane Carpatii
La arme cu frunze si flori
V-asteapta izbinda, v-asteapta si fratii
Cu inima la trecatori

Ardealul, Ardealul, Ardealul ne cheama
Nadejdea e numai la noi
Saruta-ti copile parintii si fratii
Si-apoi sa mergem la razboi

'Nainte! 'Nainte spre marea Unire,
Hotarul nedrept sa-l zdrobim
Sa trecem Carpatii, ne trebuie Ardealul
De-o fi sa ne-ngropam de vii.

Cu sabii facuram Unirea cea mare
Spre Alba cu totii porneam
Toti oamenii tarii semneau intregirea,
Vointa intregului neam.

Cu totii eram regimente romane:
Moldova, Muntenia, Ardeal
Fireasca unire cu patria muma
Ne-a fost cel mai sfint ideal.

Aceasta-i povestea Ardealului nostru
Si-a neamului nostru viteaz.
Istoria-ntreaga cu lupte si jertfe
Traieste-n unirea de azi.

Dreptatea si pacea vegheaza Carpatii
Si tara e frunza si flori
A noastra-i izbinda, ai nostri sint fratii

Traiasca in veci trei culori.

Vrem liniste-n tara si pace in lume
Dar daca-r veni vreun blestem
Carpatii si fratii sari-vor ca unul
Urmind comandantul suprem

Treceti batalioane romane Carpatii
La arme cu frunze si flori
A noastra-i izbinda, ai nostri sint fratii
Traiasca in veci trei culori.

Bum bum toba bate

Drum bun, Drum bun, Toba bate

Drum Bun **bravi Români. URA !!!!**

Cu sacul legat în spate,

Cu armele-n mâini. URA !!!

Fie zi cu soare, fie,

Sau cerul noros.

Fie ploii ninsoare, fie,

Noi mergem voioși. Drum bun ! (bis)

Drum Bun, Drum bun, Toba bate

Drum Bun **bravi Români. URA !!!!**

Cu sacul legat în spate,

Cu armele-n mâini. URA !!!!

Steagul să lucească steagul,

Pentru el trăim.

Țara sa-nflorească țara,

Pentru ea murim. Drum bun ! (bis)

Drum bun, Drum bun, Toba bate

Drum Bun **bravi Români. URA !!!!**

Cu sacul legat în spate,

Cu armele-n mâini. URA !!!!

Fie zi cu soare, fie,

Sau cerul noros.

Fie ploii, ninsoare, fie,

Noi mergem voioși! Drum bun ! (bis)

Eminescu

La zidirea soarelui se stie,
Cerul a muncit o vesnicie,
Noi muncind intocmai ne-am ales cu,
Ne-am ales cu Domnul Eminescu,
Domnul cel de pasare maiastra,
Domnul cel de nemurirea noastra,
Eminescu, Eminescu.

Mi-l furara doamne adineauri,
Pe inaltul domn cu tot cu lauri,
Ma uscam de dor in piept cu plinsul,
Nu stiam ca dor mi-era de dinsul,
Nu stiam ca doina mi-o furara,
Cu stravechea si frumoasa tara,
Eminescu, Eminescu.

R: Suntem in cuvint si-n toate,
Floare de latinitate,
Sub un cer cu stele sudice,
De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,
Eminescu sa ne judece.
Eminescu...

Acum am si eu pe lume parte,
Pot imbratisa maiastra-ti carte,
Stiu ca frate-mi esti si-mi esti parinte,
Acum nimeni nu ma poate minte.
Bine ai venit in casa noastra,
Neamule tu, floarea mea albastra,
Eminescu, Eminescu.

R:...

De avem sau nu dreptate,
De avem sau nu dreptate,

Eminescu sa ne judece.
Eminescu...

Pe-al nostru steag

Pe-al nostru steag e scris: „Unire,
Unire-n cuget și-n simțiri”-
Și sub măreața lui umbrire
Vom înfrunta orice loviri.

Acela-n luptă grea se teme
Ce singur e rătăcitor;
Iar noi, uniți în orice vreme,
Vom fi, vom fi învingători!

Am înarmat a noastră mână,
Ca să păzim un scump pământ;
Dreptatea e a lui stăpână,
Iar domn e adevărul sfânt.

Și-n cartea veșniciei scrie
Că țări și neamuri vor pieri,
Iar scumpa noastră Românie
Etern, etern va înflori!

Tricolorul

*Trei culori cunosc pe lume
Ce le țin de-un sânt odor,
Sunt culori de-un vechi renume
Suveniri de-un brav popor.
Roșu-i focul ce-mi străbate,
Inima-mi plină de dor
Pentru sânta libertate
Și al patriei amor.
Auriu ca mândrul soare
Fi-va'l nostru viitor
Pururea'n eternă floare
Și cu luci netrecător
Iar albastrul e credința
Pentru țară ce-oi nutrim
Credincioși fără schimbare
Pân' la moarte o să-i fim
Pân' pe cer și cât în lume
Vor fi aste trei culori
Vom avea un falnic nume
Și un falnic viitor
Iar când, fraților, m'oi duce
De la voi ș'oi fi să mor
Pe mormânt, atunci să-mi puneți
Mândrul nostru tricolor*